

De media en de vraag

Het is voorjaarsvakantie en ik zit hier in een prachtige omgeving. Duizenden soorten bloemen bloeien uitbundig. De geur van rozen, bougainville, lelies, lavendel en jasmijn hangt als een zwaar aroma in de lucht. Vlinders in alle kleuren van de regenboog. Een paar meter van m'n voeten vandaan scharrelen drie schildpadden die zich tegoed doen aan de afgevallen bloemblaadjes, poezen liggen loom in de schaduw. Aan het geklingel te horen, nadert de schaapherder met z'n kudde. Het geruis van de zee klinkt op de achtergrond. Een waar paradijs. En toch is de invloed van 'de media' net zo voelbaar, zo niet nog sterker, als al die pracht om me heen.

AUTEUR: MARJO KORREL

Ik kom hier al zo'n vijftien jaar en het is nog nooit zo rustig geweest. Dit pension, dat al jaren het hele seizoen is volgeboekt, is nu praktisch leeg. Waar normaliter zo'n zestig mensen aan lange tafels van de uitstekende Turkse keuken genieten, is er deze week één tafel gedekt voor het handjevol gasten dat hier verblijft. Er komen bijna geen boekingen meer binnen. De verhalen in de media over aanslagen, dreigingen en onrust in dit land, houden als een onzichtbaar en ondoordringbaar schild de toeristen tegen. Op de wekelijkse markt in het dorp lopen

geen dagjesmensen, de restaurants zijn bijna allemaal gesloten, de paar hotels aan de kust staan leeg.

De eigenaars, die met hulp van de mensen om hen heen dit oord steen voor steen, plant voor plant, op een braakliggend stuk grond gecreëerd hebben en met gezamenlijk hard werken tot een succesvolle trekpleister hebben weten te vormen, vrezende de toekomst. Ze zijn bezorgd. Iedereen die ik ontmoet is bezorgd. De kok, de chauffeur, de mensen uit de bediening, degene die de boottochtjes or-

ganiseert, iedereen die hier al jaren z'n brood verdient en familie onderhoudt en dacht dit nog jaren te kunnen doen, is bezorgd. Dit lijkt niet meer goed te komen. En er is geen 'plan B'.

Ik schrijf dit in de week dat het 'landarrest' van Ebru Omar is opgeheven. Onrust en gedoe vanwege haar berichten op Twitter en de reactie daarop van de heer Erdogan. Over de invloed van de media gesproken...

Context

Ook coachees brengen deze invloed mee naar de coachingsruimte. Hun vragen zijn al jaren gelijklopend. Die vragen gaan steeds, in unieke variaties, over soortgelijke onderwerpen. Maar zoals een lied dat op dezelfde manier gezongen wordt toch anders klinkt in de badkamer, een bos of op een podium, zo klinken die vragen ook steeds weer anders in de context van de berichtgeving over 'de wereld', die via de media verspreid wordt. Thema's zoals 'veranderen van werk(omgeving)' of 'vergroten van zelfvertrouwen' hadden bijvoorbeeld in de jaren negentig, toen de bomen tot in de hemel leken te groeien, een totaal ander karakter dan in de huidige tijd en zeker de tijd vanaf 9/11 en de moord op Fortuyn.

Economische 'krimp & kramp', botsende verschillen tussen bevolkingsgroepen en religieuze standpunten, de uitsluiting van groepen mensen die om een of andere reden 'anders' zijn, de onrechtvaardige verdeling van geld en macht, de problematiek van vluchtelingenstromen op de wereld, polarisatie tussen landen en wereldmachten, de dreiging van terrorisme, de zorg om onze aarde: deze thema's komen mee, in de coachingsruimte. Vaak niet expliciet, is mijn ervaring; vaak niet als 'echte' coachingsvraag. Wel impliciet en de laatste jaren steeds meer indringend in de toon, in de spanning en de lading en in de nauwer wordende ruimte die om de vragen heen ligt. Het zijn zeker niet alleen concrete ervaringen van coachees die hierop van invloed zijn.

Een e-mail van een coachee

Beste Marjo,

Ik heb lang gearzeld of ik je dit zou schrijven. Ik doe het toch maar. Het is iets dat me erg bezighoudt.

Tijdens onze coachingsessies werken we aan mijn zelfvertrouwen. Ik wil graag meer vanuit mijn kracht met de mensen op mijn werk kunnen omgaan. We hebben ook al aangestipt dat mijn zelfvertrouwen veel te maken heeft met mijn vertrouwen in anderen. Bij mijn naasten en collega's kan ik daarmee aan de slag. Waar ik geen raad mee weet, is mijn angst voor terroristische aanslagen. Na al die ellende in Parijs, Brussel, enzovoort. En mijn angst voor al die vluchtelingen die ons land binnenkomen. Een paar weken geleden is er op een paar straten van mij vandaan een vluchtelingenopvangcentrum geopend. Sindsdien zie ik dagelijks donkere mensen in donkere gewaden door de buurt lopen. Er is nog nooit iets gebeurd, maar ik ben er bang voor. Bang voor mijn kinderen, bang voor onze toekomst. Zo bang dat ik er slecht van slaap. Ik kan het hier ook met bijna niemand over hebben. Als ik er iets over zeg, dan krijg ik reacties zoals 'Ach... stel je niet aan...', 'Jee... ben jij een racist ofzo?' of 'Tja, als je dat niet wilt moet je maar Wilders stemmen'.

Die reacties helpen me niet. Ik denk niet dat we hier in de coaching iets mee kunnen, het is een veel te groot onderwerp, maar ik vond toch dat je dit moest weten.

Gevaar op afstand

In de streek waar ik nu verblijf, een prachtig beschermd natuurgebied aan de westkust van Turkije met daaraan grenzend een klein dorpje van 'n paar straatjes, is geen enkele concrete aanleiding voor de angst die ervoor zorgt dat de toeristen wegblijven. Wel zijn er terroristische aanslagen gepleegd in bijvoorbeeld Istanbul, Ankara, het zuidoosten van het

land en aan de grensgebieden. Die liggen hier allemaal heel ver vandaan, maar de dreiging is door de berichtgeving erover wel heel dichtbij. Zeker bij de mensen die denken aan de recente aanslag op vliegveld Zaventem en de dreiging van toekomstige aanslagen op toeristengebieden, als ze aarzelen tussen 'vakantie Turkije' of een andere, minder besmette, bestemming.

Ik ontmoet heel weinig coachees die persoonlijk betrokken zijn bij de gruwelijke incidenten die zo vaak in het nieuws zijn. Zoals bij veel van mijn collega's bestaat mijn cliëntèle toch vooral uit 'witte', hoogopgeleide, goed betaalde autochtonen. Gelukkig gaan steeds meer collega-coaches zich inzetten voor de groepen in onze samenleving waar hulp echt van levensbelang is, maar dat is nog als een druppel op de befaamde gloeiende plaat en het is een terrein waar we onze invloed nog veel meer zouden kunnen en moeten gebruiken. Maar op dit moment kom ik in de praktijk van alledag toch vooral in contact met coachees die alleen op afstand te maken hebben met geweld, onderdrukking en andere bedreigingen voor het voortbestaan. Toch

komt die angstigmakende wereld via Twitter, Facebook, kranten en programma's zoals het *Journal*, *De wereld draait door*, *Nieuwsuur* en *Pauw* dagelijks heel dichtbij. Vaak op een polariserende, stigmatiserende, soms zelfs haatdragende, subjectief uitgelichte, sensatiebeluste manier.

Balanceren

Wat verlang ik vaak naar nieuws of berichten over positieve voorbeelden van verbinding en dialoog. Wat verlang ik naar meer voorbeelden van goed leiderschap. Hoe vaak verzucht ik thuis op de bank dat ik die wereld eens 'n time-out gun en een cursus 'Geweldloze communicatie'. En net zoals ik soms moedeloos, onmachtig en zelfs wanhopig wordt van de berichten waarmee ik geconfronteerd word, en met name van de manier waarop ze verwoord worden, zo is dat ook het geval bij de meeste van mijn coachees.

En wat doe ik daarmee? Wat doen wij daarmee als coaches? Besteed je daar als coach wel of geen aandacht aan? Vraag je ernaar, ook als de coachee het er niet over heeft? En als die thema's wel ingebracht worden, richt je

je dan (alleen) op 'empowerment' van het individu of ook op 'het verschil' dat dit individu in de wereld zou willen en kunnen maken? Hoe ga je om met het groeiende wantrouwen van coachees rond de leiders van deze wereld en hun eigen leidinggevendenden in het bijzonder? Hoe ga je om met gevoelens van onmacht van de coachee én jezelf als coach, die op dit gebied – het grotere wereldtooneel – vaak een rol spelen? Hoe balanceer je tussen de kunst van het krachtig beïnvloeden wat te veranderen is en accepteren dragen wat je niet veranderen kunt? Hoe balanceer je samen met de coachees tussen aandacht hebben voor 'het goede, het ware en het schone' van het leven en de schurende en zware schaduwkanten van datzelfde leven, die door de media zo zichtbaar in het licht gezet worden? Ik heb de antwoorden nog niet gevonden. Wel vind ik het belangrijk om deze vragen te blijven stellen.

Korrel zand

De avondzon zet de tuin van Pension Emel in Güzelçaml in een gouden licht. Vogels wor-

den uitbundig nu het wat koeler wordt. Zo dadelijk zullen aan tafel de politieke toestand van Turkije, de invloed van Erdogan met zijn grote schare aanhangers op de toekomst van dit land en op die van Europa, net als vorige avonden, wel weer het gesprek bepalen.

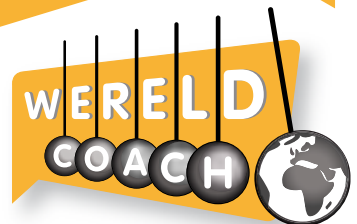
Ik herinner me dat mijn vader, toen ik hem ooit vertelde over de twijfels die ik had bij de zin van mijn werk, zei: "Ach Korrel... je bent ook maar net als zo'n korreltje zand op het strand. Zo'n héél klein korreltje tussen ontelbare andere korreltjes..." En net toen ik die uitspraak als bewijs van mijn eigen nietigheid aan de rest van de andere bewijzen wilde toevoegen, vervolgde hij: "Maar ja... je moet natuurlijk wel beseffen dat als jij er niet was, dat hele strand anders zou zijn." Ergens geeft deze herinnering en wijze uitspraak richting. Misschien ook voor ons als coaches en de coachees die we ontmoeten. ■

Marjo Korrel is zelfstandig coach
www.deinthe.nl en redactielid van het *Tijdschrift voor Coaching*.

Gun je iedereen persoonlijke ontwikkeling? Word dan wereldcoach!

Miljarden mensen krijgen niet of nauwelijks opleiding, laat staan persoonlijke training en/of coaching. WereldCoach doet hier wat aan. Wij werken volgens het 1 op 1 principe: 1 persoon hier ontwikkelen = 1 persoon daar ontwikkelen. Daar waar mensen geen toegang hebben tot persoonlijke ontwikkeling zoals in India, Mali, Peru en nu zelfs in ons eigen land.

Wil jij je eigen netwerk verrijken en je positieve inbreng vergroten dan ben je van harte welkom! Hoe jij WereldCoach kunt worden, lees je op onze site of mail ons voor meer info.

ZijDoet.

ontwikkeling van vrouwelijk talent

Aanbieding ZijDoet. :

Workshop Personal Branding (met fikse korting voor lezers van TvC!)

Werk je hard maar krijg je onvoldoende klanten? Heb je het idee dat je niet zichtbaar genoeg bent met je product of dienst? Zou je meer cliënten aan willen trekken zonder dat je hoeft te acquireren?

Dan is de workshop 'Personal Branding' zeker iets voor jou!

Onder begeleiding van Personal Branding expert Chris Potter ga je aan de hand van een stappenplan aan de slag met jouw bedrijf en jouw merk.

Je leert in deze workshop:

- Wat personal branding is en hoe het jou helpt in je werk
- Focus te leggen op je product/dienst en doelgroep
- Op welke van jouw onderscheidende talenten en kwaliteiten je een vergrootglas kunt leggen om succesvoller te worden
- Hoe je je aanbod zo formuleert dat je meer klanten aantrekt
- Hoe je succesvol gebruik kunt maken van social media
- Tips & tricks om je marktwaarde te vergroten

Voor wie?

Zelfstandige professionals die willen leren hoe ze de sterkste versie van zichzelf neer kunnen zetten zodat ze meer klanten of opdrachtgevers aan zullen trekken.

Kosten

Lezers van het Tijdschrift voor Coaching betalen voor deze workshop geen € 299,- voor een hele dag maar slechts € 249,-, excl BTW en incl. koffie en thee. (Kosten zijn aftrekbaar).

Boek snel want het aantal plaatsen is beperkt! Kijk op www.zijdoet.nl/TVC

Studiereis "Ubuntu GESTALTe geven" naar Zuid-Afrika...

3 t/m 10 november 2016

"Dit gaan om die aarde wat tussen ons lê... saam te ontdek"

Deze unieke 8-daagse studiereis "Ubuntu GESTALTe geven" naar Zuid-Afrika biedt eenieder "werkend in en naar een inclusieve samenleving" de mogelijkheid om, met professionele coaching dan wel Leertherapie of Supervisie, een verdiepingsslag te maken aangaande persoonlijke thema's in werk en leven. Dit gebeurt op symbolische locaties, verbonden aan de thema's, tevens in dialoog met Zuid-Afrikanners en Zuid-Afrikanen:

• Kaap de Goede Hoop	: Historisch perspectief en Zielsopdracht
• Robbeneiland en ABF	: Schuld, vergeving, Verzoening
• Township Khayelitsha	: Kracht en synergie van samenwerken
• Universiteit Stellenbosch	: Taal en Communicatie: Interculturele dialoog
• Natuurgebied Cederbergen	: Zelfreflectie en Duurzaamheid
• Tafelberg	: Visie en Toekomstperspectief

*'Ek wil reis rond die wêreld om huis toe te gaan
Ek wil praat met 'n vreemde om myself te verstaan.'*

Ge één week geheel verzorgd mee op 'de reis van herijking' en ervaar:

"You can leave South Africa, but it won't leave you...!"

Ubuntu Society
Community & Coaching

Interesse en/of vragen:
annette@ubuntusociety.nl
www.ubuntusociety.nl
www.kerntact.nl